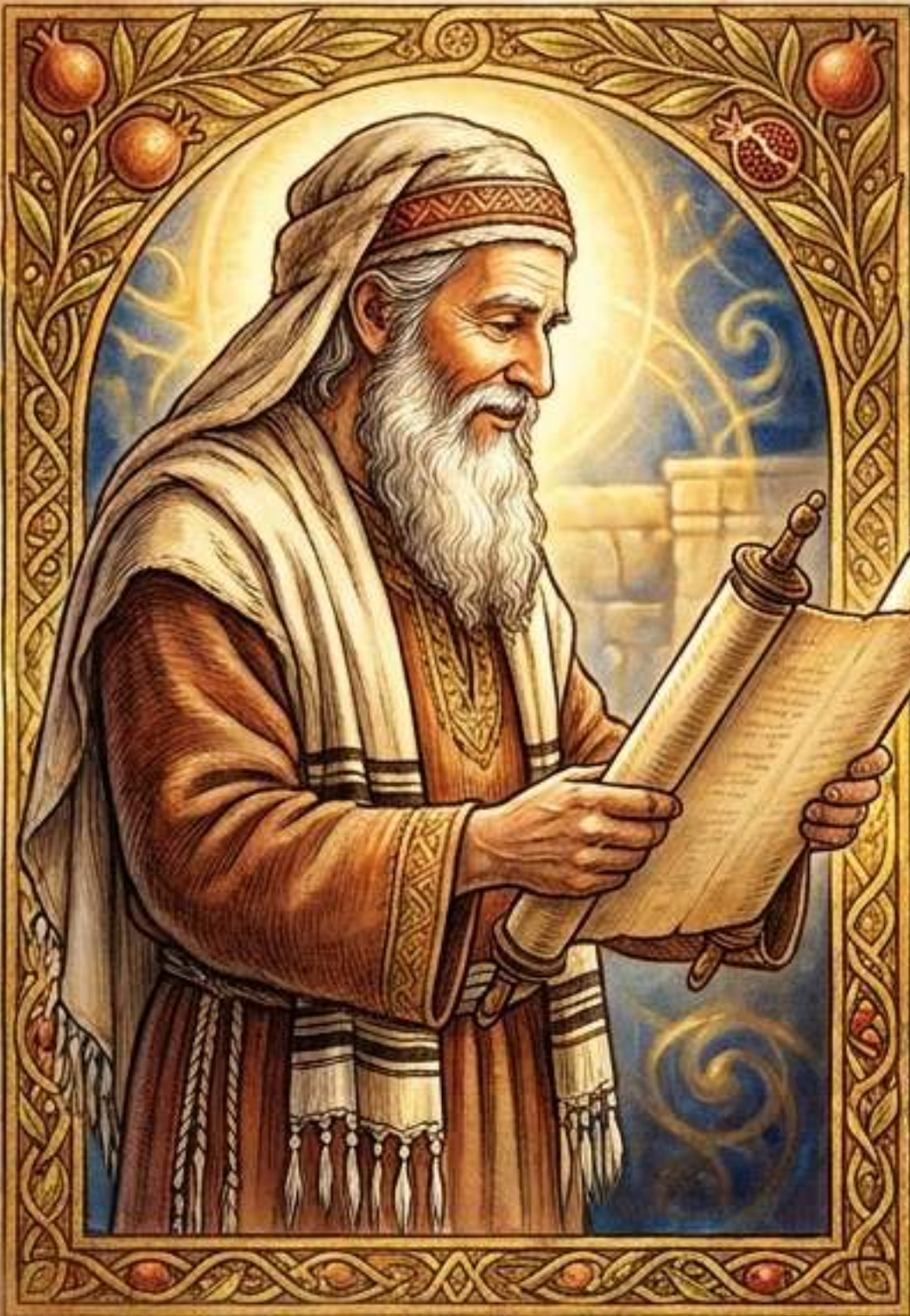

הַחֲמֹר שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא בֶּן הוֹסָא
- הִבְהִמָּה שֶׁהָחֲלִיטָה לְצוּם!

כַּרְטִיסִים זֶהוּי: רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוּסָא

• הַתְּקוּפָה: סוּף יָמֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשֵּׁנִי.

• הַמָּקוֹם: אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה.

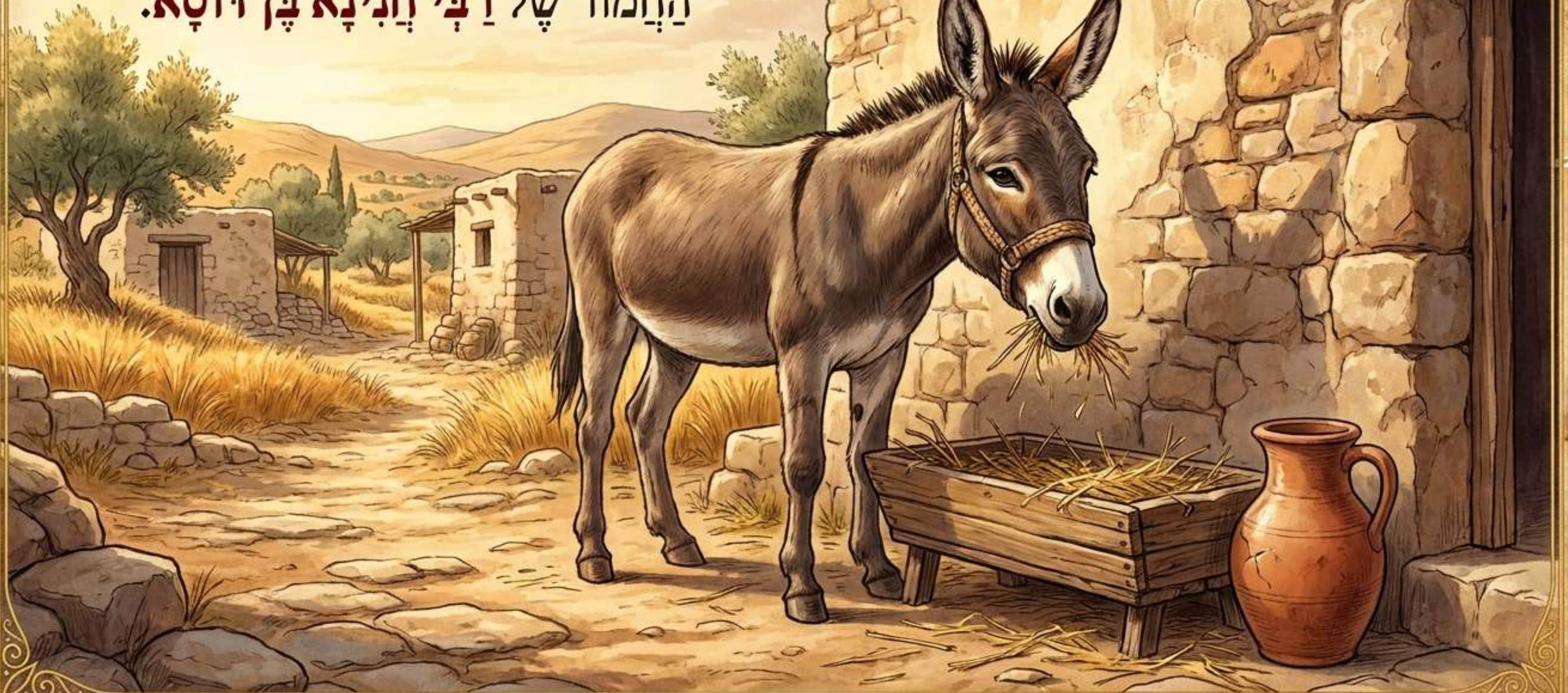

• הָרַב הַמּוֹבִהֶק: רַבּוֹן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי.

• חִיבוּר לַתְּלִמִּיד: כְּשֶׁסָּבֵא-רַבָּא-רַבָּא שְׁלֵךְ קָטָן, רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוּסָא כָּבֵד הִסְתַּפֵּק בְּקַב אֶחָד שֶׁל חֲרוּבִים מֵעֶרֶב שַׁבַּת לְעֶרֶב שַׁבַּת!

בַּחֲצֵר הַבַּיִת הַדֵּל וְהַקָּטָן, שָׁכַן לוֹ
הַחֲמֹר שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא בֶן דּוּסָא.

הַחֲמֹר הַנֶּאֱמָן רָצָה רַק דָּבַר אֶחָד:
לְעֹזֵר לַרַב הַקָּדוֹשׁ וְלַהֲיֹת שׁוֹתֶף לְקַדְּשָׁתוֹ!

אַבֵּל בְּלִילָה אָפֵל וּפְתָאוּמִי...
הִתְגַּנְּבוּ לְסֻטִּים אֶל הַחֲצִיר
וַתִּגְנְבוּ אֶת הַחֲמֹר!

הַלְסָטִים קָנְשׁוּ אֶת הַחֲמֹר בַּחֲצָרָם, וְהִנִּיחוּ לְפָנָיו תֶּבֶן וּשְׁעוּרִים
מָה הַחֲמֹר יַעֲשֶׂה עַכְשָׁו?

הַחֲמֹר מְסָרֵב לְנִגְעַ בְּאוֹכְלֵ! שְׁלוֹנָשָׁה יָמִים וּשְׁלוֹנָשָׁה לַיְלוֹת הוּא לֹא אָכַל וְלֹא שָׁתָה!

הַלְסָטִים נִבְהָלוּ וְאָמְרוּ: "לָמָּה אָנוּ מַנִּיחִין אוֹתוֹ שְׂיָמוּת וַיִּבְאֵי־שׁ לָנוּ אֶת
הַחֲצֵר?!!" אֲבָל הַחֲמֹר הָיָה חָלֵשׁ מְאֹד מְרֹוב רָעָב.

לְכֹן, הִלְסִטִּים פֶּתָחוֹ אֶת הַדֶּלֶת וְשִׁלְחוּ אוֹתוֹ לְנִפְשׁוֹ.
בְּשִׁאֲרֵית כַּחוֹתָיו, הוּא מֵשֵׁךְ וְהֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ חֲזָרָה
הַבֵּיתָה!

הַחֲמֹר הִגִּיעַ לְפֶתַח הַבַּיִת וְנָעַר. בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא קָרָא: "אַבָּא, דּוֹמָה קוּלָּה לְקוֹל בְּהֶמְתָּנוּ"
לְקוֹל בְּהֶמְתָּנוּ! "וְהָאֵב עָנָה: "בְּנִי, פֶּתַח לָהּ אֶת הַדֶּלֶת, שְׁכַכְּר מִתָּה בְּרָעָב!"

הִבֵּן פָּתַח אֶת הַדֶּלֶת וְהִנִּיחַ לְפָנֶיהָ שְׁעוּרִים,
אָבַל הַחֲמֹר שׁוּב סִירָב לֶאֱכֹל! מָה אַתֶּם
חוֹשְׁבִים שֶׁהוּא יַעֲשֶׂה עִכְשָׁו?

!?

הֵבֵן תָּמָה: "הֲרִי מוֹתֵר לְהֹאכִיל בְּהֵמָה דְּמֵאִי!",
רַבִּי חֲנִינָא הִשְׁיֵב בְּחִיּוֹךְ: "מָה נַעֲשֶׂה וְחֲמוּרֵנוּ מִחֲמִיר עַל עֲצָמוֹ?"!
הֵם עָשְׂרוּ אֶת הַשְּׁעוּרִים – וּמִיד הוּא אָכַל וְשָׁתָה!

מה אני מגלה על עצמי מתוך הספור?
כמו חמורו של רבי חנינא שנזהר מן הגזל,
גם אני נשמר מאוד לא לנגע במה שלא שלי!

אֵיךְ אֲנַחְנוּ מִתְנַהֲגִים כְּחֶבְרָה?
כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מוֹצְאִים עֶפְרוֹן, מַחֲקֵה אוֹ צַעְצוּעַ בַּכֶּתֶה –
אֲנַחְנוּ שׁוֹמְרִים עָלָיו בִּישׁוּר וּמַחְזִירִים אוֹתוֹ לַחֲבֵיר!

הַמְּשִׁימָה הַקֵּטָנָה וְהַמַּעֲשִׂית שְׁלִי: מָחָר בַּבֹּקֶר אֲבֹדֶק אִם יֵשׁ
לִי בִקְלָמָר חֶפֶץ שֶׁשִּׁיךְ לְחֵבֶר, וְאַחֲזִיר לוֹ אוֹתוֹ בְּחִיּוֹךְ רָחֵב!